

U s n e s e n í

Samosoudce Okresního soudu v Lounech rozhodl dne 25. dubna 2013 v Lounech v trestní věci obviněného T [redacted] B [redacted] nar. [redacted] v [redacted], okres [redacted], řidiče, trvale bytem Louny, [redacted], okres [redacted] stíhaného pro přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, **t a k t o**:

Podle § 314c odst. 1 písm. b) trestního řádu za použití § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu **s e z a s t a v u j e** trestní stíhání obviněného T [redacted] B [redacted] nar. [redacted] pro skutek spočívající v tom, že

jako daňový subjekt – fyzická osoba podnikající v režimu živnostenského zákona podnikající pod obchodní firmou T [redacted] B [redacted], [redacted], s místem podnikání [redacted] [redacted] nejpozději dne 31.1.2010 úmyslně nepodal u Finančního úřadu v Lounech daňové příznání k dani silniční za r. 2009, a to ani na následnou výzvu správce daně a takto činil přesto, že provozoval nákladní vozidla značek:

AVIA 31.1 N, [redacted]

IVECO 100 E 18, [redacted],

AVIA 80-EL, [redacted],

MAN 8.163 LC, [redacted],

Mercedes Benz ACTROS 1841 LS, [redacted]

MAN TGA 18.440 4X2, [redacted]

KRONE.SD, [redacted]

D-TEC FT-43-03 V Flipover, [redacted],

MAN TGA 18.440 4X2, [redacted]

Schmitz.SCF 24, [redacted]

když předmětná vozidla používal ke své podnikatelské činnosti, přičemž takto činil v úmyslu vyhnout se úhradě daně silniční ve výši 111.168,- Kč, která následně musela být Finančním úřadem v Lounech doměřena dle pomůcek,

O d ů v o d n ě n í

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Lounech podal dne 27.3.2013 u Okresního soudu v Lounech pod sp. zn. ZT 548/2012 obžalobu na T [redacted] B [redacted] pro shora uvedený skutek, ve kterém je spatřován přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku.

Samosoudce obžalobu předběžně přezkoumal z hledisek uvedených v § 181 odst. 1 a § 186 trestního řádu a dospěl k závěru, že může zastavit trestní stíhání, neboť jsou tu okolnosti uvedené v § 172 odst. 2 trestního řádu.

Podle § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu se trestní stíhání může zastavit, je-li trest, k němuž může stíhání vést, zcela bez významu vedle trestu, který pro jiný čin byl obviněnému již uložen nebo který ho podle očekávání postihne.

Ze spisového materiálu soud zjistil, že samosoudkyně Okresního soudu v Lounech vydala dne 15.12.2011 pod č.j. 3T 174/2011 – 210 trestní příkaz, kterým byl T■■■■ B■■■ uznán vinným přečinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku s povoleným podmíněným odkladem a stanovenou zkušební dobou na dva roky. Vzhledem k tomu, že byl podán do trestního příkazu odpor, rozhodovala samosoudkyně v hlavním líčení rozsudkem ze dne 10.7.2012, pod č.j. 3T 174/2011-267, o skutku, který byl spáchán dne 7.12.2010, kdy T■■■■ B■■■ uznala vinným přečinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a byl za toto odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku s povoleným podmíněným odkladem a stanovenou zkušební dobou na dva roky. K odvolání obžalovaného T■■■■ B■■■ rozhodoval odvolací senát Krajského soudu v Ústí nad Labem usnesením ze dne 6.3.2013, sp.zn. 6To 443/2012, kdy odvolání obžalovaného zamítl.

U obviněného by s ohledem na datum spáchání skutku v případě uznání viny přicházelo v úvahu ukládání souhrnného trestu ke shora uvedenému podmíněnému trestu odnětí svobody, který mu byl uložen, jak shora uvedeno. Soud dospěl k závěru, že v dané věci je možno trestní stíhání obviněného zastavit. K tomuto závěru vede soud skutečnost, že trest, který byl obviněnému v této věci uložen, je trest v trvání dvanácti měsíců s povoleným podmíněným odkladem a stanovenou zkušební dobou na dva roky a krom tohoto u Okresního soudu v Lounech je před skončením trestní věc, kde krom obviněného T■■■■ B■■■ je dalších šest obžalovaných a to všichni pro pokračující zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, kde trestní sazba je dvě léta až deset let a hrozí u T■■■■ B■■■, že v případě uznání viny bude ukládán vyšší trest. Soud tedy dospěl k závěru, že hrozba vysokého trestu a již uložený podmíněný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku se stanovenou zkušební dobou na dva roky, je dostatečné a proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do **t ř í** dnů ode dne oznámení usnesení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

V trestním stíhání se pokračuje, prohlásí-li obviněný do tří dnů od doby, kdy mu bylo usnesení o zastavení trestního stíhání oznámeno, že na projednávání věci trvá.

V Lounech dne 25. dubna 2013

JUDr. Petr Šilhan, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Grundová Olga

U S N E S E N Í

Samosoudce Okresního soud v Lounech rozhodl dne 12. června 2014 v Lounech v trestní věci obviněného T [redacted] B [redacted] nar. [redacted] v [redacted] okres [redacted] řidiče, trvale bytem [redacted] okres [redacted], stíhaného pro přečin zkrácení daně, poplatku apod. povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku **t a k t o :**

Podle § 314c odst. 1 písm. b) trestního řádu za použití § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu se zastavuje trestní stíhání obviněného T [redacted] B [redacted] nar. [redacted] pro skutek spočívající v tom, že

jako daňový subjekt – fyzická osoba podnikající v režimu živnostenského zákona podnikající pod obchodní firmou T [redacted] B [redacted], [redacted], s místem podnikání [redacted] nejpozději dne 31. 1. 2010 úmyslně nepodal u Finančního úřadu v Lounech daňové přiznání k dani silniční za rok 2009, a to ani na následnou výzvu správce daně a takto činil přesto, že provozoval nákladní vozidla značek:

AVIA 31.1 N, [redacted],
IVECO 100 E 18, [redacted]
AVIA 80-EL, [redacted]
MAN 8.163 LC, [redacted]
Mercedes Benz ACTROS 1841 LS, [redacted]
MAN TGA 18.440 4X2, [redacted]
KRONE.SD, [redacted],
D-TEC FT-43-03 V Flipover, [redacted]
MAN TGA 18.440 4X2, [redacted],
Schmitz.SCF 24, [redacted],

když předmětná vozidla používal ke své podnikatelské činnosti, přičemž takto činil v úmyslu vyhnout se úhradě daně silniční ve výši 111.168,- Kč, která následně musela být Finančním úřadem v Lounech doměřena dle pomůcek,

O d ů v o d n ě n í :

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Lounech podal dne 27. 3. 2013 u Okresního soudu v Lounech pod sp. zn. ZT 548/2012 obžalobu na T [redacted] B [redacted] pro shora uvedený skutek, ve kterém je spatřován přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku.

Samosoudce obžalobu předběžně přezkoumal z hledisek uvedených v § 181 odst. 1 a § 186 trestního řádu a dospěl k závěru, že může zastavit trestní stíhání, neboť jsou tu okolnosti uvedené v § 172 odst. 2 trestního řádu.

Podle § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu se trestní stíhání může zastavit, je-li trest, k němuž může stíhání vést zcela bez významu vedle trestu, který pro jiný čin byl obviněnému již uložen, nebo který ho podle očekávání postihne.

Ze spisového materiálu soud zjistil, že samosoudkyně Okresního soudu v Lounech vydala dne 15. 12. 2011 pod č.j. 3T 174/2011 – 210 trestní příkaz, kterým byl T■■■■ B■■■ uznán vinným přečinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku s povoleným podmíněným odkladem a stanovenou zkušební dobou na dva roky. Vzhledem k tomu, že byl podán do trestního příkazu odpor, rozhodovala samosoudkyně v hlavním líčení rozsudkem ze dne 10. 7. 2012 pod č.j. 3T 174/2011 – 267 o skutku, který byl spáchán dne 7. 12. 2010, kdy T■■■■ B■■■ uznala vinným přečinem zpronevěry, podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a byl za toto odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku s povoleným podmíněným odkladem a stanovenou zkušební dobou na dva roky. K odvolání obžalovaného T■■■■ B■■■ rozhodoval odvolací senát Krajského soudu v Ústí nad Labem usnesením ze dne 6. 3. 2013 sp. zn. 6To 443/2012, kdy odvolání obžalovaného zamítl.

Z rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 14. 6. 2013 č.j. 2T 192/2012 – 2057 soud zjistil, že T■■■■ B■■■ byl uznán vinným pokračujícím přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedny podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku a odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří roků s povoleným podmíněným odkladem a stanovenou zkušební dobu na pět roků. Dále mu byl uložen trest propadnutí věci a to mobilního telefonu Nokia 500, EMAI ■■■■■ + SIM ■■■■■ telefon číslo ■■■■■ a současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 10.7.2012 č.j. 3T 174/2011 – 267 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6.3.2013 sp. zn. 6To 443/2012 jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahuje navazující pokud vzhledem ke změně k níž došlo zrušením pozbyla podkladu.

U obžalovaného by vzhledem na datum spáchání v případě uznání viny přicházelo v úvahu ukládání souhrnného trestu k odsouzení ze dne 14. 6. 2013 rozsudkem pod č.j. 2T 192/2012 – 2057. Soud dospěl k závěru, že v dané věci je možno trestní stíhání obviněného zastavit. K tomuto závěru vede soud skutečnost, že trest, který byl obviněnému uložen v trvání tří roků s povoleným podmíněným odkladem a stanovenou zkušební dobou na pět roků je trest dostatečný, a proto bylo rozhodnuto, tak jak uvedeno ve výroku usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů ode dne oznámení usnesení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.
V trestním stíhání se pokračuje, prohlásí-li obviněný do tří dnů od doby, kdy mu bylo usnesení o zastavení trestního stíhání oznámeno, že na projednání věci trvá.

V Lounech dne 12. června 2014

Za správnost vyhotovení:
Veronika Musilová

JUDr. Petr Šilhan, v. r.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. března 2011 v Lounech, v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Šilhana a přísedících Vlasty Žatečkové a Alice Faustové, **t a k t o :**

obžalovaný

P ■ D ■

nar. ■ v ■, okres ■, soukromý podnikatel, trvale bytem ■

j e v i n e n, ž e

jako daňový subjekt P ■ D ■ AMP Service, se sídlem podnikání Chlumčany čp. 17, okres Louny, IČO 104 43 509, jako měsíční plátce DPH prostřednictvím Finančního úřadu v Lounech si neoprávněně uplatňoval nárok na odpočet DPH ve výši 1,135.972,- Kč za zdaňovací období červen až prosinec 2006 a ve výši 1.359.146,- Kč za zdaňovací období a leden až prosinec 2007 na základě fiktivních dokladů, které byly vystaveny neplátcem DPH, a to společností NOVATOR spol. s r.o., se sídlem Praha 9, Sokolovská 193, pobočka Kladno-Kročehlavy, IČO 66775418, DIČ 030-66775418, tedy svým jednáním si neoprávněně uplatnil odpočet DPH a vylákal tak výhodu při odpočtu DPH v celkové výši 2,495.118,- Kč ke škodě České republiky, zastoupené Finančním úřadem v Lounech, Rybalkova 2376,

t e d y - vylákal výhodu na dani a způsobil tak činem značnou škodu,

č í m ž s p á c h a l

trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákona účinného do 31.12.2009

Svědkyňe M. C. uvedla, že obžalovaného vůbec nezná, viděla ho v květnu poprvé v budově soudu, firma NOVATOR byla pražská firma s. r. o., neplátcí DPH, ví, že ta firma umírala, byla v útlumu. Ví, že tam byla nějaká zřizovací provozovna na Kladně. Firma NOVATOR se v případě obžalovaného zabývala nějakými opravami aut, což firma NOVATOR nedělala, to byla stavební firma, zabývala se stavebními pracemi. Byla účetní firmy NOVATOR. Myslí si, že firma NOVATOR neměla zaměstnance, byl tam pan C. jako jednatel. V letech 2006 a 2007 pro firmu NOVATOR nepracovala, má za to, že ta firma v té době existovala, ale už pro ně nepracovala, protože se z Prahy kvůli onemocnění odstěhovala. Bylo to v roce 2004. Od roku 2004 s firmou NOVATOR nebyla v kontaktu. Firmu NOVATOR zažila v období, kdy provozovala stavební činnost, ale byla to minimální činnost, byla to činnost víceméně na umření.

Svědka M. C. uvedl, že měl stavební firmu NOVATOR, s. r. o., sídlila v Praze, Sokolovská 193, neměla pobočku v Kladně, byl jediný vlastník. Založil ji v roce 1995 a zanikla v roce 1997. V roce 2006 a 2007 firma nefungovala, razítko od firmy měl jenom on, nikomu ho nepůjčoval. Když mu byla předložena faktura, uvedl, že má jiné razítko. Soudu otiskl na čistý papír 3 otisky razítka, které bylo použito jako listinného důkazu a bylo zjištěno, že na fakturách je jiné. Obžalovaného neznal, jiné razítko neměl a nikdy lidi nikam nepůjčoval. Měl stavební firmu, pracoval sám pro sebe, neměl jiné zaměstnance, pouze v roce 1995 a 1996 zaměstnával 4 nebo 5 lidí. Byli to Ukrajinci, a to jeho otec, bratranec M. C. Jméno vítali kůčko, nikomu nic neříkal. Nepracoval s nikým, kdo by mu sháněl práci. Žádným firmám pracovníky nedodával, ani mu nikdo nedodával cizince jako pracovníky. Společnost NOVATOR bude likvidovat, pracuje sám na dohody.

Svědkyňe Ing. A. G. uvedla, že je zaměstnána na finančním úřadu Louny jako pracovnice oddělení daňové kontroly, kdy na základě běžného výběru daňového subjektu provedli daňovou kontrolu u daňového subjektu P. D. pobočka AMP Service, který měl již v minulosti nesrovnalosti v daňovém řízení. Daňová kontrola byla provedena na základě doložených účetních podkladů daňovým subjektem. Kontrola byla provedena na DPH za zdaňovací období červen až prosinec roku 2006 a leden až prosinec roku 2007, kdy provedenou kontrolou zjistili, že uplatňoval nároky na odpočet daně na základě dokladů, které byly vystaveny neplátcem DPH, a to společností NOVATOR, spol. s r. o., Sokolovská 193, Praha 9, pobočka Kladno-Kročehlavy. Provedenou kontrolou zjistili, že pod uvedeným IČO je registrována fyzická osoba R. F. Kladno-Kročehlavy, Francouzská 2469, která byla plátcem DPH do 9. 3. 2003. Dále kontrolou zjistili, že v obchodním rejstříku je zapsána společnost NOVATOR, spol. s r. o., Praha 9 – Libeň, ulice Sokolovská 971/193, ale tato je vedena pod jiným IČO a tato společnost není plátcem DPH. Provedenou kontrolou bylo zjištěno, že si daňový subjekt uplatnil neoprávněně, odpočet daně ve výši 1.135.972,-- Kč za zdaňovací období červen až prosinec roku 2006 a výši 1.359.146,-- Kč za zdaňovací období leden až prosinec roku 2007. Dohromady si takto neoprávněně uplatnil odpočet daně v celkové výši 2.495.118,-- Kč.

K obhajobě obžalovaného soud vyslechl jako svědka S. M., který uvedl, že obžalovaného zná, je jeho soused v bydlišti a v té době podnikal jako fyzická osoba, U obžalovaného si objednával práce jako pěstební činnost, stavební a pomocné práce a opravu zemědělské techniky. Podnikal v oboru lesnictví a zemědělská výroba. V letech 2006 až 2007 byl podnikal jako fyzická osoba a v té době plnil obžalovaný ty práce vykonával. Bylo to dle potřeby, když bylo třeba zalesňování, bylo to v katastrálním území Veltěže, Tršice, Blšany.

Byly to práce na jeho pozemcích, které vlastnil, nebo je měl v pronájmu, nebo to byly pozemky, kde se vykonávali práce zakázkou. O obžalovaném ví, že vykovával podnikatelskou činnost v opravách vozidel, ve stavebnictví nebo v pomocných pracích stavebních, zámečnictví, konkrétně ví, že opravoval kůlnu v Chlumčanech, byla to ocelokolná. Většinou obžalovanému proplácel vše v hotovosti, obžalovaný fakturoval pod svojí firmou a on mu to proplácel v hotovosti. Fakturace se prováděla zhruba každý měsíc, on mu vystavoval příjmový doklad. Měsíční obrat mohl být tak kolem 100.000,-- Kč. Dodatečně svědek předložil účetní doklady, které byly předloženy jako listinný důkaz.

Svědék P. F. uvedl, že obžalovaného zná a o skutku nic neví. S obžalovaným se seznámil v rámci činnosti, a to opravě automobilů. Podniká ve stavebnictví, v realitách, měl své terénní auto a to mu obžalovaný opravoval, neboť se zajímal o terénní automobily jako specialista. Kolik zaměstnával obžalovaný lidí, to neví. Autoservis měl v obci Chlumčany, byl to dům s bránou, byla tam šterková cesta a taková dílna. Byly to drobné servisní opravy, platil v hotovosti. Obžalovaný mu dával doklady, které jsou založeny u účetní. Pokud bylo 10 oprav, předloží soudu doklady. Svědek dodatečně předložil účetní doklady, které byly předloženy jako listinné důkazy.

Svědčyně V. B. uvedla, že byla zaměstnána u paní K. a obžalovaný u nich zpracovával účetnictví tak, že vždy donesl doklady a oni je zpracovali a udělalo se přiznání DPH. Nejistili, že by tam byly fiktivní faktury. Faktury byly věrohodné, co pan D. přinesl, to se účtovalo. Kontroly by prováděli jedině, kdyby se jim faktura nezdála. Byla by třeba psaná rukou. Pokud se jedná o faktury, byly na opravy aut, někdy také na materiál. Že by byly faktury na kopáčské práce si nepamatuje, neboť obžalovaný zaměstnance neměl. Faktury se kontrolovali jenom podle textu. Neví nic o tom, že by firma NOVATOR, spol. s r. o. fakturovala něco za zapůjčení svých pracovníků na nějaké práce.

Svědčyně Ing. D. H. uvedla, že obžalovaného znala, protože pro kolegyni převzala jeho účetnictví. Bylo to někdy v říjnu roku 2008, takže ohledně dokladů, o kterých je dnes řeč, tyto nezpracovával a jméno té firmy nezná. Nevybavuje si, že by v účetnictví obžalovaného byly kopáčské práce ani zemní práce. Nevzpomíná si, že by nějakou takovou fakturu viděla, ale nemůže říct, že tam není, nevybavuje si to. Pokud se jedná o faktury, všechny nekontroluje. Občas jen některou.

Jako listinné důkazy měl soud k dispozici protokoly o vydání a vrácení věci, trestní oznámení, zprávy o kontrole, faktury, protokoly. Zprávy dodateční platební výměr, přiznání k DPH, živnostenský list, výpisy a účetní doklady předložené svědkem M. a F. Z listinných důkazů soud zjistil, že trestná činnost obžalovaného je prokazována jednotlivými daňovými doklady, jedná se o přiznání k dani z přidané hodnoty za rok 2006 a 2007, protokol o ústním jednání daňové kontroly, vízy finančního úřadu, zprávy o kontrole daně a dodatečných platebních výměrů finančního úřadu v Lounech, především fiktivní faktury, ze kterých vyplývá, že obžalovaný do účetnictví zakládal faktury společnosti NOVATOR s. r. o., která není plátcem DPH, za provedení zámečnických prací, dopravu zeminy a opravy zemědělské techniky a za uvedené období uplatňoval nároky na odpočet DPH. Tyto skutečnosti, které dokládal, jsou vyvráceny výpovědí svědka M. C. jednatele a jediného vlastníka společnosti a účetní společnosti NOVATOR, s. r. o., ze kterých zjistil, že práce nebyly provedeny a obžalovaného neznají, razítko neodpovídá, IČO nesouhlasí a firma používá jiné razítko. Dodavatel na předmětných fakturách byl označen jako NOVATOR,

spol. s r. o., se sídlem Praha 9, Sokolovská 193, pobočka Kladno-Kročehlavky s příslušným IČEM a DIČEM, přičemž bylo zjištěno, že pod IČEM je registrována fyzická osoba R. F. a v obchodním rejstříku je sice zapsána společnost NOVATOR, spol. s r. o. se sídlem Praha 9, Sokolovská 971/193, avšak pod jiným IČEM a tato společnost není plátcem DPH. Z výslechu svědka C. bylo prokázáno, že nedošlo vůbec k podnikatelské činnosti a z výsledků dalších svědků nebylo prokázáno, že by činnost měla povahu zdanitelného plnění, konkrétně účtované služby nebyly provedeny a faktury byly falšovány na základě, k níž mělo dojít k vrácení části daně a nebylo tak vůbec v souvislosti s uplatňovaným plněním právního důvodu k zahájení daňového řízení. Pokud obžalovaný navrhl výslech svědky M. a F., soud tyto procesní úkony provedl, měl k dispozici i účetní doklady těchto svědků, ale jak výpovědi svědků ani doklady nepodporují obhajobu obžalovaného, neboť soud nemá ani možnost zjistit pravost těchto dokladů, když pracovnice, které prováděly účetnictví u obžalovaného uvedly, že žádné zaměstnance neměl a zabýval se opravárenskou činností u motorových vozidel.

Soud tedy dospěl k závěru, že obžalovaný do daňového přiznání uplatňoval nárok na odpočet DPH na základě fiktivních dokladů, které byly vystaveny neplátcem DPH a to společností NOVATOR, spol. s r. o., neoprávněně uplatnil odpočet DPH a vylákal tak výhodu při odpočtu DPH v celkové výši 2.495.118,-- Kč, čímž způsobil značnou škodu. Svým jednáním tak naplnil všechny znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona účinného do 31.12.2009 a soud ho uznal vinným.

Soud provedl důkaz spisem Okresního soudu v Lounech, sp.zn. 15T 218/2009, ze kterého zjistil, že obžalovaný P. D. byl trestním příkazem ze dne 23. 12. 2009, č.j. 15T 218/2009-72, který nabyl právní moci dne 27. 4. 2010 a byl mu doručen 16. 4. 2010 uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1 trestního zákona o odsouzení k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, se stanovenou zkušební dobou na 18 měsíců, uloženým omezením, aby po dobu zkušební uhradil škodu, kterou svým činem způsobil. V opise RT má obžalovaný uvedený 2 záznamy, a to rozhodnutí Krajským soudem v Ústí nad Labem ze dne 6. 1. 2000, sp.zn. 1T 64/98 pro § 148 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákona, kdy mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody s dohledem ve výměře 3 roků a zkušební doba stanovena do 9. 5. 2005. Ve zkušební době se osvědčil, tedy k tomuto odsouzení soud nepřihlíží. Další uvedené odsouzení je shora citovaný trestní příkaz. V místě bydliště byl jedenkrát projednáván pro přestupek.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud přihlédl k osobě obžalovaného k možnosti jeho nápravy ke stupni společenské nebezpečnosti o jednání pro společnost a dospěl k závěru, že s ohledem na trestní příkaz Okresního soudu v Lounech ze dne 23. 12. 2009, sp.zn. 15T 218/2009 přichází v úvahu ukládání souhrnného trestu odnětí svobody. Soud s ohledem na osobu obžalovaného dospěl k závěru, že jsou u něho splněny ještě podmínky ustanovenými v § 58 odst. 1 trestního zákona pro ukládání podmíněného trestu odnětí svobody. Při trestní sazbě u § 148 odst. 3 trestního zákona, která je jeden rok až 8 let, soud ukládal obžalovanému souhrnný trest odnětí svobody na úplné spodní hranici trestní sazby v trvání 1 roku, povolil podmíněný odklad výkonu trestu a stanovil zkušební dobu na 3 roky. Současně soud zrušil výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Lounech ze dne 23. 12. 2009, č.j. 15T 218/2009-72, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo k zrušení pozbyla podkladu. Soud je toho názoru, že

s ohledem na datum spáchání skutku je takovýto mírný výchovný trest dostatečným, aby zapůsobil na obžalovaného aby se obdobné ani jiné trestné činnosti v budoucnu nedopustil.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody (§ 246 odst. 1 tr. řádu).

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo (§ 249 odst. 1 tr. řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 2 tr. řádu).

V Lounech dne 21. března 2011

JUDr. Petr Šilhan, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Štajncová